

Notat

30. januar 2020
J.nr. 2019 - 10733

Kontor:
Opkrævning og Inddrivelse [OPI]

Initialer:
AC

Høringsnotat vedr. ny bekendtgørelse om inddrivelse af gæld til det offentlige

Med vedlagte udkast til ny bekendtgørelse om inddrivelse af gæld til det offentlige foreslås i forhold til den gældende bekendtgørelse om inddrivelse af gæld til det offentlige, [bekendtgørelse nr. 576 af 29. maj 2018](#) med senere ændringer, en række mindre justeringer samt ændringer. Ændringerne sker på baggrund af bl.a. [lov nr. 1110 af 13. november 2019](#) (Forenkling af regler om forældelsehåndtering, modregning ved transporter, flere skyldnere på samme fordring, eftergivelse og afskrivning, retsafgift m.v.) og [lov nr. 1574 af 27. december 2019](#) (Kommunalt ejede forsyningsvirksomheders valg af privat inddrivelse, restanceinddrivelsesmyndighedens overvæltning af omkostninger på skyldner ved brug af privat inkassator til inddrivelse i udlandet og forældelse m.v. i genoptagelsessager på inddrivelsesområdet m.v.).

Ved lov nr. 1574 af 27. december 2019 blev der gennemført en bemyndigelsesbestemmelse, hvorefter ministeren kan fastsætte nærmere regler om, hvilke omkostninger restanceinddrivelsesmyndigheden kan kræve betalt af skyldneren ved udenretlig inddrivelse i udlandet gennem en privat inkassator.

Med § 34 i udkastet til en ny bekendtgørelse foreslås regler, der fastlægger, hvilke sådanne omkostninger der er rimelige og derfor vil kunne overvæltes på skyldneren. Det foreslås i udkastet, at det skal dreje sig om omkostninger, der vedrører den private inkassators relevante arbejde med eksempelvis søgning efter kontaktoplysninger om skyldneren, udsendelse af påkravsskrivelser, telefoninkasso, formidling af en afdragsordning med restanceinddrivelsesmyndigheden, udsendelse af erindringsskrivelse for manglende afdragsbetaling samt andre rimelige foranstaltninger, der udenretligt gennemføres med henblik på inddrivelsen i udlandet, herunder undersøgelse af, hvilke inden- og udenretlige inddrivelsesmuligheder der findes i det pågældende land og kan være relevante i forhold til skyldneren.

Den sidste del af bestemmelsen omhandler bl.a. udgifter, der relaterer sig til fx juridisk rådgivning hos en udenlandsk advokat med henblik på afklaring af mulighederne for indenretlig inddrivelse i det pågældende land.

Der er med den foreslåede ordlyd ikke tale om en udtømmende opremsning af, hvilke omkostninger der vil være rimelige og derfor vil kunne overvæltes på skyldneren, jf. »andre rimelige foranstaltninger«.

Herudover foreslås en række ændringer på baggrund af gennemførte lovændringer eller konstaterede behov for ændringer på baggrund af de eksisterende bemyndigelser.

Det foreslås fx, at bestemmelsen i § 1, stk. 2, i den gældende bekendtgørelse, hvorefter en fordring på under 100 kr. inklusive renter, gebyrer og andre omkostninger ikke kan overdrages til inddrivelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden, ophæves, da nogle fordringshavere har en række mindre fordringer, fx renter og gebyrer, der ikke opfylder beløbsgrænsen på 100 kr. og derfor ikke vil kunne sendes til inddrivelse.

Endvidere foreslås med § 48 i udkastet til en ny bekendtgørelse en bestemmelse, der udmønter skatteministerens bemyndigelse i § 7, stk. 4, i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige, hvorefter skatteministeren bl.a. kan fastsætte regler om, hvilke udbetalinger fra det offentlige restanceinddrivelsesmyndigheden anvender til modregning, og om at kunne undlade modregning.

Herudover foretages en række mindre ændringer og justeringer af bekendtgørelsen.